

הילדה בשכם, ולגנות במילים קשות ביותר את ההירדרדות המוסרית הפוקדת את הארץ הזו. גם בדרך שהוא בוחר למרסם את מימעלו ניכרות נטיותו האישיות. כך הוא מעדיף להשקיע את כספי הפירסום בפרס לסיפורת יפה, תחת להשקיעם במיבצע פירסום קוני-בנציונל.

יש לך פסקיזמן?

ברר-כלל כן, אלא שכעת אני כדיאטה, או אני לא מחזיק את זה בכית.

עברתם קשה כדי להפוך את המוצר הזה להיסטוריה לאומית?

את רואה, זה עוד אחד מהמיתוסים שנוצרים. עד היום כולם בטוחים שעשיתי את זה בכונה. אך האמת היא שהמוצר פשוט הצליח מעל ומעבר ולא הצלחנו להרכיב את קצב הדרישה של השוק, ועם ישראל חשב שעשינו לו תרגיל.

מיוחרת. לא רציתי לעבור בשוקולד. אחי רני עבר בעסק, וכשהוא נהרג בתאונת-מטוס, נכנסתי לעסק. זו היתה סיטואציה שלא השאירה בידי הרבה אפשרויות, שעשתה לי את הבחירה קשה. עד לאותו מיקרה, לא התכוונתי להיכנס לעסק של המישפחה. הייתי בן 25 והתמחיתי כעורך-דין אצל אמנון גולדנברג.

רצית להיות עורך-דין?

הייתי אבן 25, צעיר ומאושר. התכוונתי לנסוע לשנה לאמריקה, רציתי פסקיזמן. לא יודע אם הייתי מחליט ללכת על עריכת-דין, או לא. כל האופציות בעולם היו פתוחות לפני, וזה דבר שמאוד מאוהב חשבון לי. זו היתה התקופה המאושרת בחיי. העולם היה פתוח. יכולתי לקחת כל מה שרציתי.

היו לך חלומות בתחום האמנות?

היו לי לא רק חלומות. עמיתי לנסוע לאמריקה בין השאר כדי ללמוד קולנוע. נרשמתי ללימודים בקולומביה לקולנוע באוניברסיטה של דנבר. זו היתה תקופה שקולנוע באמת נחשב לאמנות של המאה העשרים. רציתי קולנוע. חשבתי ללכת על זה.

תעשיין דויד מושביץ עם חברתו חלי גולדנברג. הייתי רוצה שלבני תהיה זכות-הבחירה מה להיות?

זה לא מוזר שעם שלם נכנס להיסטוריה בגלל וואפלה?

כן, אבל עם ישראל נכנס להיסטוריה גם כשמכבי תל-אביב זוכה בגביע-אירופה. אנחנו עם היסטרי.

אתם מעסיקים מישר-פירסום מתוחכם. אתה בטוח שזה לא היה תרגיל?

להיפך. לגבי פסקיזמן הוכח מסע פירסום ענקי. כתוצאה מההיסטוריה לא היה צורך בו, ומישר-פירסום הפסיד כסף. אני לא אוהב ייקטיבי לגבי פסקיזמן, אבל זה באמת היה משהו. מימדי ההיסטוריה שאליהם הגיע הביקוש הם לא בתחום הכלכלה, הם בתחום הפסיכולוגיה. אלוהים ארוים, הרי כסף-הכל רוכב בוואפלה עם שוקולד.

אתה אוהב שוקולד?

לאכיל או להתעסק?

לאכיל ולהתעסק.

לאכיל כטח. לגבי העיסוק, האמת היא שכשאתה מתעסק בעסק כזה גדול, אתה שוכח שמדובר בשוקולד. בשלב כזה אין הברל בין שוקולד ומחשבים.

בכל זאת, עיסוק במחשבים שונה מעיסוק בשוקולד. הרי מדובר בראש ובתחבוב.

זה נכון לגבי ההמצאה, אבל כשיש לך המוצר והמגמה, זה אותו הדבר. אני מניח שעובר בחברת-מחשבים יותר מתוחכם מאשר זה העובר בתחום השוקולד, אך בשטח הניהול אין הברל.

נולדת לתוך השוקולד. האם יכולת לבחור בדרך אחרת או שהיה ברור שתכנס למיפעל כשתהיה גדול?

זו שאלה מאוד מסובכת. ראשית, כטח שהיתה לי ברירה. לא כיוונתי לאקרה לראש ואמרתי לי — אתה מוכרח. אצלי נוצרה סיטואציה מאוד

במה זה מתבטא, אתה מוכר פחות קפה-נמס?

לא, זה לא מתבטא בדברים שפוגעים בעסק שלי, אבל אני לא התעשיתי הפופולארי ביותר בחוגי המימסד הקיים.

מספרים שפעם הוזמנה מישלחת תעשיינים לראשי-הממשלה לשעבר, מנחם בגין, ואתה התבקשת לא להשתתף במישלחת, כדי לא לצער את ראשי-הממשלה.

אני לא אתייחס לזה, אבל אני יכול להגיד לך שאני פחות מומן לפגישות עם שרים. אני לא מומן לוועדות ממשלתיות ולא מונית אף פעם כחבר במועצת-המנהלים של חברה ממשלתית.

איכפת לך?

ראשית, זה לא איכפת לי ושנית, גם אילו זה היה איכפת לי, להביע את דיעותי יותר איכפת לי.

אומרים עליך שאתה חי בימין וחושב בשמאל.

כשמדברים על שמאל במדינת ישראל, צריך להבדיל בין שני דברים. מבחינה פוליטית-מדינית, אני נמצא שמאלה מהמרכז. נכון, מבחינה כלכלית-חברתית אני נמצא במרכז ואולי אף ימינה מהמרכז.

במה התבטאה פעילותך ב"שלוש עכשיו", לבר מתרימת כספים?

בכל דבר כמעט. באירגון, בישיבות, בהש"תתפות פיסית בהפגנות, בהרצאות, בחוגי-בית. היום הפעילות של הגוף פחותה, אבל אני בקשר עם התנועה למרות שאין לה עכשיו פעילות ספציפית.

אתה עדיין ממשיך לתרום ל"שלוש עכשיו"?

כשהיה צורך תרמתי. אם הפעילות תחדש ויפנו אלי, קשה לי להאמין שלא אתרום.

אתה נחשב גדול התורמים של "שלוש-עכשיו"?

לא יודע, לא עברתי על המאזן. תרמתי.

התרומות מתבטאות במיליונים?

בלירות של היום זה כטח מיליונים, בדולארים זה הרבה פחות.

נודע לי כי אנשי "יש-גבול" פנו אליך ולהם סרבת לתרום. מדוע?

Advertisement for "סניטור הגענו לזה" (Sanitor) featuring a woman's face and text: "סניטור הגענו לזה, שראשי הפלסטינים מסח"גים מהדצח באומבוס, ואצלנו, כערוצחים ילדה טרביט, אין מי שומסח"ג".

היו לי שיחות עם האנשים. מאוד התנגדתי למילחמה שקוראים לה שלום-הגליל. אבל מצד שני, אני מאוד מאוד מתנגד לסרבנות. זהו תקדים מסוכן דווקא לאלה המתנגדים לשרת בלבנון. אני חושש שזה יילקח כרוגמה כשיצטרפו לפנות את המתנחלים, וזה יחזור כבומרנג. כל זמן שאין הוראה לבצע פשעי-מלחמה, צריך למלא את חובת השירות.

ומה אם בדיעבד מסתבר לך שאתה מבצע פשעי-מלחמה?

מה אני אגיד לך? לא הייתי רוצה להיכנס לעורו של אותו טיים שקיבל הוראה להפציץ מיבנה מחבלים בכיירות, ותוך כדי זה פגע בבית-ספר. אני מאמין כי המילחמה עצמה היא טעות מדינית-פוליטית-מוסרית, אבל אינני מכיר כה כפשעי-מלחמה, חוץ מצאבנה ושאתילא. לרעתי, האחרים לא נתנו מספיק את הדיון למרות שההליכים מוצו.

מהי השקפתך הפוליטית?

אני מאמין בויתור על השטחים תמורת שלום. אני מאמין שההתנחלויות זה הרבר הרע ביותר שקרה למדינה מבחינה מוסרית ומבחינה כלכלית. לרעתי, מצבנו הכלכלי היה הרבה יותר טוב בלי ההתנחלויות. מה שקורה בשטחים זה רבר נורא. רצחו ילדה ערכיה בשכם. תמיד אפשר להגיד שיש מטורפים כשני הצדדים. אבל

העובדה היא שכולנו יודעים שלא יתפסו את המטורף שרצח את הילדה. זה ברור שלא יתפס אותו. אף אחד, לא ראשי-הממשלה, לא הרמטכ"ל ולא שר-הביטחון אמר מילת הסתייגות אחת, וזו לדעתי משקף את הרבר הכי נורא שקור במדינה. זה תהליך של הירדרדות מוסרית שאנ

Advertisement for "אני מאמין שהרבה מאוד מיפעלים יפשו רגל. מערכת כחוח מחוחכמוח יגלו שלא השיגו אח האינפלציה, והיא תפיעו אתם".

מאוד מאוד חרד ממנה. המצב הוא אירוני. ראש הפלסטינים מסתייגים מאסון האוטובוס, ואצל רוצחים ילדה ערכיה ואין מי שמסתייג.

יש כאלו הרואים ברצח הילד ניקמת דמם של הרוגי האוטובוס.

ניקמת-דם היא מסורת של הלכנט, ואני ק רואה את עצמי חלק ממסורת זו.

סוף-סוף אנחנו משתלבים במרחב?

יותר מדי מרר ולא בדרך הנכונה. זה מעב צמרמורת. דמם של הערבים בשטחים הפקר ל מופקר יהודי? אני לא יודע, אני נולדתי באר שבה כולה סוחכים על גבם מסורת ונטל השוא ושאנתנו מרשים לעצמנו שבמדינה שלנו יק מקרים כאלה, זה לא ייאמן.

מדוע, אם כך, אתה ממשיך לקיי יחסי מוסחר עם ההתנחלויות?

אני לא חושב שאני יכול דרך רעלית לקיי מילחמה על ריעותי הפוליטיות. זה לא רציני. למכור שם שוקולד, זו לא הנקודה.

האם היית פותח חנות בשטחים הקמנו מיפעל?

עובדה היא שלא רק שלא פתחנו חנות, גם לא הקמנו מיפעל.

מה אומר אביך, מארק מושביץ, על מעורבותך הפוליטית?

אבי נמנע כל חייו מאיוושהי פעילות פוליטית. הוא לא תמיד מאושר מהפעילות שלי לא כליכך לגופו של עניין, לרעת אבי מי שעות בעסקים לא צריך לעסוק בפוליטיקה.

האם יש לך בעיות עם שותפי בגלל התנהגותך הפוליטית?

לא. בנושא זה אין לי בעיות. חלק מסכימים לריעותי, חלק לא. אחד השותפים, חו מועצת-המנהלים, ארנס, הוא בן דודו ש שר-הביטחון, מותיקי חירות. אנחנו מתוכנ על פוליטיקה. אין בינינו הסכמה, אבל ברגע ש מגיע לעסק, אנחנו מגיעים להסכמה מלאה. אני הוויכוח הוא לא כליכך על התוכן, אלא על ההתבטאויות, שלרעתו סותרות את תפקידי.

איך זה להיוולד ילד עשיר?

אני מניח שזה יותר טוב מאשר להיוולד עני.

אני מוכרח להגיד שכיכר לא הייתי מודע ל בומן שהייתי ילד, היה פחות הברל בין עשירי ולא-עשירים. זה לא כמו היום. שמעתי ש ילדים שמגיעים לתיכון עם המכונית הפרט שלהם. בתקופה שהייתי ילד, לא היה הברל בין היוםמים בני ובין ילדים אחרים. לא היתה מודעות של כרעשירים.

גדלת בבית גדול יותר מאשר מאשר האחרים?

גרנו בדירה ברחוב אלקושי, לא חרוק מבני של בגין. אחר-כך גרנו מול הבימה, כדי שהיתה יותר גדולה משל האחרים, אבל לא היי ילד מבדר בגלל זה. לא זוכר שזה היה משמעותי כסטודנט, היה באמת הברל. אני יכולתי לעש רוצה פמם להבין כיצד זה להתמודד עם קש כלכליים יומיומיים. להבין — אני מנסה לחח — אני חושב שלא. לא חושב שאני כר-א אטום, שלא מכין את זה שיש אנשים שיטל ל בעיות כלכליות. מצד שני, אני מספיק חכם ל לרעת שלהיות עשיר זה חשוב, אבל לא חשבו.

לך קל להגיד. זה עדיין לא עושה את זה לאינכון.